

ראול והישראליות

העולם כבר רגיל לשמוע על כוכבות קולנוע מתאבדות, אבל העולם עוד לא רגיל למפיקי קולנוע מתאבדים. לכן עוררה התאבדותו של המפיק ראול לוי סערה כל כך גדולה.

הוא היה בן 44 במותו, אבל למרות הגיל הצעיר הספיק לעשות הרבה בחייו, להגיע אל השיאים הגבוהים ביותר של עולם הקולנוע, ולרדת מהם אל אחת התחתיות הנמוכות ביותר.

"בקושי יודעת לזוז" את הקריירה המהירה שלו התחיל כשגילה את אחת התגליות הגדולות ביותר של העולם. את בריזיט בארדו. הוא היה איש שאיפשר לרוזיה ואי דים לביים את סרטה הראשון, אלוהים ברא את האשה, והוא היה האיש שממן, לאחר מכן, המישה מסרטיה, וביניהם את האמת, הסרט הגדול ביותר שלה.

הוא עשה גם סרט אחד עם ז'ן מורו. וכשתבקש להשוות בין שתי השחקניות הללו אמר: "ז'ן מורו היא השחקנית הטובה ביותר של צרפת, ובריזיט בארדו בקושי יודעת לזוז."

אבל אומרים שראול לוי, שהיה נשוי ואב לבת גדולה, ניהל רומאנים גם עם מורו. וגם עם בארדו.

קסם חיים והומור. קשריו עם ישראל היו הדוקים מאוד. הפעם הראשונה שביקר בה היתה בדרכו לפרס. אבל אז הוא ביקר כאן בשקט רב, ואיש לא ידע על כך.

את הפרסום הישראלי הגדול הוא קיבל לאחר שהחתים את יונה לוי על החוזה למארקו פולו. כולם אמרו אז שהוא יצליח להוציא אותה מזרועות בעלה, ולהעביר אותה לרשותו.

כי ראול לוי היה גבר יפהפה, מלא קסם, מלא חיים והומור. הוא היה מרכז חברתי בכל הברה, והושיההומור שלו וכשרו השיתה שלו קיבלו פרסום בינלאומי.

אולי בגלל זה הביאה איתה יונה לוי את בעלה, ששהה שם כל זמן ההסרטה. אבל באמצע נגמר לראול לוי הכסף, וכשהוא השיג את הכסף — כבר התפור לו הצוות. לכן הוא הסרטי עם צוות אחר, מארקו פולו אחר, שנכשל לחלוטין.

הייתה זו נפילה קשה בקאריירה שלו — שמינה לא הצליח כמעט להתאושש.

הכרות מקיפה. הביקור השני של ראול לוי בישראל, נערך לכבוד פתיחת מלון הילטון. לפני שנה.

במסגרת הכירו הוא, וידיד שנכע איתו, את רבקה רוז, שהגיעה מאמריקה. ובארץ, במלון הילטון, נפגשו עמה כמה וכמה פעמים.

הוץ מזה הסתובבו שניהם הרבה מאוד בארץ, ערכו הכרות מקיפה עם כל היפה פיות שלה.

יום אחד הגיע ראול לוי לדיסקוטק של איקא, שהיה בחאסם. הכיר שם את ג'ירה ("ג'ירה היפה") ירון. הוא היה מוקסם ממנה, טען שהיא אחת הבחורות היפות ביותר ש"הכיר".

הוא הזמין אותה לארוחת חגיגות ב"מלונג, הבטיח לקחתה איתו לצרפת, ולעשות ממנה כוכבת גדולה. היא היתה מופיעה אז כמעט יום ביום במלון, בשמלות מפוארות. ללא בעלה.

היא הסכימה לנסוע עם ראול לצרפת, ובעלה יואב חמני, שיותר מאוחר התגרש ממנה, לא התנגד לנסיעה הזאת, אבל היא דרשה מראול לוי שיחתום איתה חוזה ב"ארץ, לפני שהיא עוזבת אותה.

ראול, שכבר אז לא היה במצב כספי מזהיר, התחיל להתחמק. נירה עזבה אותו, והוא חזר לבדו לצרפת.

נראה היה כאילו הוא מתעודד קצת. הוא עשה את הסרט האחרון של מונטגומרי קליפט, ולאחרונה פרסם שהוא עומד להפיק סרט על חייו של טרוצקי, עם אלי וולאך בתפקיד ראשי.

אבל הסרט לא הופק. ראול לוי, המפיק הצעיר, מת מכדור-רובה בבטנו, עלי-סף בית פרטי בסן-טרופה.

סרטים

סיפורי בראשית

התנ"ך (גורדון תל-אביב, איטליה — ארצות-הברית) מה קרה לאברהם כשהוא שמע את אלוהים מבקש ממנו להקריב לו את בנו יחידו? בספר התנ"ך לא כתוב על מה שקרה לו, שום דבר. ומי שרוצה

מאהבת קנאית החוירח את בולקין לכלא — ומאיימת בגילויים על רצח שושנה פני גילנו

היא לא רק חיפשה אותי. היא גם חיפשה את יעל, כדי להתוך לה את הפנים עם סכין גילוח. ביום חמישי האחרון פרלה ראתה את יעל ואותי יוצאים מהצגה ראשונה בקולנוע אסתר. היא התחילה לצעוק שבחיים שלי היא לא

בולקין וידידתו יעל הנידונות שהובילה למעצר

ני הוצאתי אותו ממאסר-יעודם — ואני אכנים אותו חזרה למאסר-יעודם" צעקה פרלה נזרי (21), ואז הלכה והלשינה במשטרה על אהובה, אלי בולקין.

"ביום החמישי האחרון סיפרתי לחוקרים במשך כל הלילה את כל הסיפור על בולקין. סיפרתי להם שאני יודעת איפה מוחבאים הבגדים של שושנה פליגלמן הנרצחת, וחוקי-מוזה, סיפרתי גם ששני חברים שלי ראו את בולקין בנהריה, יום אחד אחרי רצח שושנה.

חוק מזה מסרתי להם שהוא חי על רחמי כוונה. והעיקר, סיפרתי להם איך בולקין איים לרצוח אותי. הוא אמר שאת הגופה שלך אחתוך. הרגליים יהיו באשקלון, הגוף יהיה ביפו. והראש בעכו. הראתי לחוקרים את חשבונות הבנק שלי. שיראן שהוצאתי עליו כספים. כדי שיהיו להם הוכחות. כדי שיושיבו אותו בבית-הסוהר."

★ ★ ★

ל הנסיבות שהביאו אותה למסירת עדות נגד בולקין, סיפרה פרלה נזרי:

הייתי בטוחה שאחרי שאלי ישתחרר ממאסרו, ויצא זכאי מאשמת רצח, הוא יתחתן איתי. שהוא יזכור איך שנתיים וחצי עזרתי לו, ובאתי כל הזמן, ואהבתי רק אותו, למרות הכל. אבל אלי לא חשב כמוני. הוא אמר לי שהוא לא מוכן יותר להיות איתי בשביל שאני שכבתי עם כל החברים הכי טובים שלו בזמן שהוא היה במאסר, ועכשיו כולם צוחקים ממנו שהוא הפריאר שלי.

ראיתי שהעניינים עם אלי לא מסתדרים טוב. ניסיתי כמה שרק יכולתי להיות איתו. אבל הוא כל הזמן היה בורח ממני. הוא כל פעם התחיל עם בחורות אחרות. הוא אמר לי שמותר לו לעשות עם בחורות כל מה שהוא רק רוצה בגלל שאני שכבתי עם כל ה"חברים שלו.

פעם הוא יצא עם עליזה הניבנת. רק אחרי שאיימתי עליה — היא עזבה אותו. אבל הוא היה יום-יום מחליף בחורות חדשות. ולפני חודש וחצי, הוא עזב אותי באופן סופי. לא יכולתי להאמין שככה יהיה. הוא תפס לו את יעל הירושלמית, התחיל לגור איתה, ואפילו הם השבו להתחתן.

ראיתי שאני משתגעת מכל זה, ובפרט שאהבתי אותו נורא. לא יכולתי יותר לסבול את זה שהוא גר איתה, ולא יכולתי בשום אופן לחשוב על זה שהוא, אלי שלי, מבלה את הלילות עם יעל.

משפט הרצח יתחדש?

תחן לי להתחתן עם בחורה אחרת, ושהיא תלך למסור נגדי עדות למשטרה, אפילו שהיא יודעת שהדברים הם שקר.

היא עמדה שם, וממש התחננה שאני אחתן איתה. ששם המשפחה שלי יהיה על שמה. אני לא רציתי בכל זה. ניסיתי להרגיע אותה. הסברתי לה שאנחנו יכולים להשאר ידידים, ושאני לא שוכחתי לה איך היא עזרה לי כשהייתי בבית-הסוהר. אבל כשהיא שמעה שאני חוזר ליעל, היא החליטה להתנקם. היא עלתה על אוטו, ונסעה למשטרה, ושם מסרה, בשביל לסדר אותי, כל מיני שקרים.

★ ★ ★

ל חקקה בפרשה, סיפרה חברתו החדשה של בולקין, יעל מזרחי (20):

את אלי הכרתי בדיוק יום לפני שהייתי צריכה להתגרש מבעלי. זה היה בקפה נוגה. יומיים אחרי שהוא השתחרר מהתיק שהיה לו על שימוש ברכב ללא רשות הבעלים. כבר באותו יום אלי גר אצלי. למחרת נסעתי עם אלי לרבות, קיבלתי את הגט, וחזרנו הביתה. הייתי ממש מאושרת שאני חופשיה, ושאני נמצאת עם הגבר שאני רוצה בו.

ואז שמעתי שפרלה רוצה לנקום בי. הזמנתי אותה אלי ודיברתי איתה. אמרתי לה שהגבר נמצא פה בדירה, וששתאל אותו אם הוא רוצה להיות איתה או איתי. אם הוא רוצה להיות איתה — שתקח אותו. היא אמרה לי שיש לה חדר חדש, ושלא איכפת לה שאלי נמצא איתי. אבל ביום חמישי שעבר היא התנפלה עלינו ברחוב. זה היה אחרי שיצאנו שנינו מהצגה ראשונה בקולנוע אסתר. אלי נשאר להרגיע אותה, אבל לא הצליח. היא נסעה למשטרה — והלשינה עלינו. אלי נעצר, הישטרם אמרו לו שפרלה מסרה נגדו עדות, אבל הם ישחררו אותו אם אמו תחתום עליו ערבות. אמה שלו תתמה לו ערבות, והוא חזר הביתה.

בערב הוא יצא לבד לטרט. פרלה באה אלינו הביתה, וצעקה שהיא רוצה את הבגדים שלי. הצעתי לה שניסע ביחד לחפש אותה, ובאמת פגשנו בו ברחוב גורדון. פחדתי שתעשה סקנדלים ברחוב, אז עלינו לחדרה של טלי, החברה שלה, שגרה בסביבה.

כמו שנכנסנו לידרה הוציאה פרלה סכין-גילוח שהתביאה, וניסתה לחתוך לבולקין את הפנים. הוא התגונן — ונחתך עמוק ביד.

אמרתי לאלי שילך למשטרה להתלונן על פרלה. פרלה הסכימה להצטרף. אבל כשהגענו, היא לא דיברה על הסכין-גילוח למרות שהסמל לקח לה אותו, אלא היא אמרה פתאום, שעכשיו היא מוכנה לחתום על העדות מיום חמישי, שאלי הכריח אותה לעבוד בזנות, ושהיא מכה אותה אם לא הייתה מביאה לו 300 לירות, ועוד דברים מצחיקים.

★ ★ ★

צחקו צחקו, אבל יתכן שעדויות אלה, בתוספת האיומים שלה לגלות עובדות שהסתירה עד כה אודות מותה של שושנה פליגלמן — עלולים לחדש את משפט-הרצח, שממנו יצא אלי זכאי לפני חודשים ספורים בלבד.

אני לא אשתוק לו על זה. הוא היה צריך לדעת שאני יכולה להושיב אותו במאסר עלי-ספי עדותי. עכשיו יהיה כלוא — ולא יצא יותר עם אף בחורה.

★ ★ ★

אם דיברה מרצה, באמת רציתי להיות עם פרלה. הייתי חייב לה הרבה על העזרה שלה בזמן שהייתי במאסר. התחלנו לבלות ביחד. אבל פרלה רצתה לעבוד בזנות בשבילי, ואני לא הסכמתי. רציתי שהיא תהיה בחורה הגונה. מכל החברים שלי שמעתי איך פרלה היתה שוכבת איתם בזמן מאסרי. כמוכן שדברים כאלה, ששמעתי מהחברים שלי, לא נתנו לי יותר חשק להיות איתה.

ברגע שהיא הרגישה בזה — התחילה להדבק אלי כמו דבק. היא לא נתנה לי אפילו רגע אחד להיות במנוחה. היא רצתה אותי ככה לא אוכל אף פעם להיות בשקט כמו בן-אדם. אמרתי לה שניפרד כידידים, אבל היא לא רצתה לשמוע.

עזבתי את פרלה. התחלתי לצאת עם בחור רות אחרות. כל פעם היתה פרלה מופיעה ומאיימת על הבחורות שתחתוך אותן עם סכין גילוח, ושתעשה להן צלב על ה"פנים.

אז החלטתי סופית שאני לא רוצה להיות מעורב בכל מיני פרשיות כאלו. מספיק שנדבק לי שם של רוצח. רציתי לעזוב את הארץ, לפתוח דף חדש בחיים שלי ולהחזיר למוטב.

כאשר פרלה שמעה שאני רוצה לעזוב את הארץ, היא התחילה לאיים שתלך למשטרה ותמסור עדות נגדי שחייתי על רחמי, וש"תספר לחוקרים שרצחתי את שושנה. ואז בדיוק תפסתי טרמפ על אופנוע, עצרו אותי, השתחררתי בערבות, ולא יצא כלום מה"נסיעה הזאת.

יומיים אחרי שיחררתי בערבות, הכיר לי חבר בקפה נוגה את יעל. מהרגע הראשון התאהבתי בכחורה. גם היא התאהבה בי. עזבתי את החדר המרוהט שהיה לי ברחוב הירקון 305, ועוד באותו יום עברתי לגור איתה.

חינו ככה במשך איזה חודש וחצי, עד שפרלה התחילה עוד פעם לעשות לנו צרות.

פרלה